

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Ministerium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

*Judicium
& Principum
statua.*

Sed & abscissæ manus ipsæ hieroglyphicum suum habere, quod minime fuit prætereundum. Spectari enim solitas Thebis judicum statuas absque manibus, Plutarchus ait: & eam quæ Principem referret averfis oculis, ut justitiam & à donis alienam esse debere, & nulla mulceri facundia oportere significarent. Nam Stratoclem & Dromoclidem quis iniquo animo non ferat, quorum sermo omnis cum de Reipublicæ negotio aliquo capeffendo, deque tribunalibus colloquerentur, ut se invicem ad auream messem invitarent?

DEI VIS. CAP. XXVIII.

Sane Janum, de quo plura alibi, veteres bicipitem, sed absque manibus & pedibus effingebant, quadrato lapide ab exili basi in latum exurgente. Indicabat id Dei vim, cui, neque pedibus, neque manibus opus est, ad ea, quæ jusserit efficienda: utpote qui nutu solo totum potest mundum tremefacere, & ut apud Poetam, dicto citius tumida æquora placare. De statua vero Jani, quæ numerum CCCCLXV. dierum digitorum gestu indicaret, suo loco dicitur.

PROVENTUS. CAP. XXIX.

*Artem. l. 1.
cap. 45.*

Quamvis vero ita veteres justitiam informarint, apud Conjectores tamen reperias virum agendis causis nobilem, judicique & leges fama optima consecrantem, qui plures se habere manus somniaverit, prospera expectare, quod id portendat & clientum, & amicorum, atq; etiam pecuniarum proventum exuberantem.

VINCULA. CAP. XXX.

Artem. ib.

Imperitis tamen, maleficis & sceleratis hominibus, id somnii vincula minitatur, multas scilicet manus ad eorum coercionem expediri. Sed quoniam incidimus in proventum,

Hom. Iliad.

succurrit id Psalmo CXVII. *Labores manuum tuarum comedet*, apud Græcos τὸν καρπὸν scriptum esse, quare bene periti quidam, *Frucluum* potius, quam *Manuum* reddere: καρπὸς enim, tamen non quidem manum, non palmam, sed juncturam palmæ cum brachio significat, ut apud Homerum legas Venerem à Diomede vulneratam *Ἰνὶ καρπῷ*, ubi non

Nempe jun-

ctura ma-

nuum cum

s subito ex

Arist. l. 1.

de partib.

animal.

Virgil in

Buc. Ecl. 1.

pars pro toto, sed locus lethalis, & convulsioni obvius de industria designatur, ad criminis atrocitatem augendam: pro *Fruclu* tamen passim ponitur, & multa inde hujusmodi significatum vocabula. Erit itaque sensus, fructibus suis vescetur is, qui timet Dominum, nec impius hanc tam culta novalia miles habebit.

SPES IRRITA. CAP. XXXI.

Invenias & operum inefficaciam per præcisas manus significari, quæ vanas nonnunquam irritasque cogitationes, spesque hominum inanes indicant: quod ita scilicet opus ad finem, qui fuerat institutus, perduci minime possit: Et Mathematici nullius utilitatis & haudquaquam frogi hominem in lucem edi sub xvii. Geminorum gradu ostendere cum vellent, hominem eo loco utraq; manu mutilum pingunt, atque eum ignaviter consistentem.

MINISTERIUM. CAP. XXXII.

Dagonis

manus ab-

scisse.

1 Sam. c. 5.

Sed longe alia de causa Mycerinus Ægyptiorum Rex, viginti colossos ancillarum circa filia cadaver circumstantium, truncis manibus, iisque humi ante pedes jacentibus erexerat: iis enim uxore manus absciderat, quod adulterii tam nefarii ministræ fuisset: uti scilicet pater sceleratissimo exemplo complexu filia abuteretur. Quod vero in Divinis literis primo Regum habetur, ubi Arcam Domini Palaestini prædam abduxerant, & in Dagonis idoli sui templo posuerant, mane repertus Dagon prolapsus contractusque, abscissis manibus: interpretes loco hoc, abscissis manibus, intelligunt fore tunc

A tunc præmonstratum, ut cum Domini nostri doctrina ad gentes pervenisset, idolorum manus abs-
 scinderentur, hoc est, præstigiæ quibus mortales omnes eludebant, desitura essent, neq; ulla ulterius
 decipiendi potestas demonibus relinqueretur. In hujusmodi fere significatum Levitico legas, ubi de
 victimis agit: *Si non poterit manus ejus invenire, hoc est; si propter egestatem emere non poterit, si Levit. c. 22.*
pretium erogare nequiverit. Alioqui, siderata, attrita, vel etiam abscissa manus neque non pedes a-
 ctiones indicant depravatas: Studiosum quippe non inem, eorum tantum, quæ vel avaritiæ, vel su-
 perbiæ spiritu suggeruntur. Quare David ita deprecatur: *Non veniat mihi pes superbiæ, & manus pec-*
catoris non moveat me, diripientis scilicet aut violentis: superbi enim hoc est, avari illud. Eodem &
 brachia significato accipiuntur. Nam ubi Psalm. 26. delinquentis hominis brachia conteri legitur
 impurorum hominum brachia debilitata significari ait Origenes: quandoquidem ad nullum mise-
 ricordia, aut beneficentiæ opus exercentur. Nam manus & brachium, inquit is, operis est indi-
 cium. Sed eo loco Euthymius adimi perperam agendi auctoritatem, viresque confringi interpre-
 tatur.

Artem. lib. 1. cap. 45.

AVARITIA. CAP. XXXIII.

Sunt tamen qui hoc ad avaritiam pertinere censeant, interpretamentumque hujusmodi ex Theo-
 critiano carmine mutuentur *ἡνίκαι δὲ ἔσθω κερδαίων, πρὸς δὲ ἔσθω καὶ λίπυ χειρὸς ἔχων,* & quæ se-
 quantur in hanc sententiam. Neq; desunt qui manum tantum sinistram digitis compressis pro tena-
 citate & avaritia pingant: nam & conjectores lævam lucri, & augendæ rei signum ponunt, quippe
 quæ ad custodiendū magis idonea sit, utpote segnior, & tenacitati accommodatior. Ad hoc facit quod
 Diogenes, ut nonnulli tradunt, dicere solebat, non esse tradendas amicis manus complicatas: quod
 interpretantur benignitatem ad dendam comitati. Avaritiam & ille gestus in manu significat, cum
 exporrecta capedunculam assimilat, quo gestu Philemonis Romæ signum vidi cum in altera volu-
 men complicatum haberet, idque tenaciter restrictum, ut qui pretium sibi deposceret, non nisi eo nu-
 merato librum exhibiturus. Ferunt enim eum Comædiarum scriptorem, ære gravi solitum lucubra-
 tiones suas vendicare. Inscriptio sanè erat ΦΙΛΗΜΩΝ. Apud Aristophanem jocus Concionatrici-
 bus, ubi Phidolus deos exemplo ponit, quibus cum supplicamus boni alicujus gratia, eos supinam
 manum porrigentes, non ut quid dent, sed aliquid accipiant. Hinc quoque Atheniensium in acu-
 pandis lucris aviditas dicitur carpitur, *ἀπὸ τῆς ἀπείρας τῆν χεῖρα καὶ ἀποβήσων,* manum etiam dum
 moritur Atheniensis porrigit.

Aristophanis jocus.

SERMO. CAP. XXXIV.

Porro autem orationem unamquamque tradunt ex manu
 significari, quamvis alio loco prensam manu linguam id
 facere dixerimus. Ea tamen differentia habetur: quod spe-
 cies illa non orationem tantum, sed eloquentiam indicabit.
 Manus vero unumquemque sermonem per se ipsa significat
 quod una cum sermone manuum etiam motum expectimus,
 ut ait Artemidorus: histriones enim vel celebres inveniatis
 solocissimi redargutos, quod gestu manuum aliquando pec-
 cassent, de quo alibi. Contra vero erant Hermea signa qua-
 drata sine manibus & brachiis, solo quippe insignita capite,
 eaq; præcipue apud Athenienses, sed in quorum medio virili-
 tia etiam adsculpebantur. Sermonis hæc erant indicia, ut in
 Pudendis etiam ostensum. Mercurii quippe ipsius vim ostendebant. Nam is & Cyllenius ideo voca-
 tur, quod *κύλλης* Græci vocant eos, qui sine manibus sunt. Ostendit vero hoc, sermonē suapte vi pol-
 lere, & sine manibus omnia conficere. Cur vero signa illa quadrata fierent, in quadra jugeris dictum.
 Sedenim cum Aristotelis duplicem sermonis ponat intellectum, unum scilicet primæ intentionis, al-
 terum secundæ, ut nostri interpretantur, sermonē illum qui per Hermea figuratur virilibus arrectis,
 primæ dixerim intentionis quasi mente conceptū: secundæ vero, qui per manus significatur; is enim
 per vocis instrumenta expressus, opus quodammodo conficere videtur. Hic vero sermo plurimum
 apud

Artem. lib. 1. c. 45. Hermea signa.